

ת"פ 56226/05/16 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע, המאשימה נגד מחמוד זינב, מחמד אבו חסירה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 56226-05-16 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' זינב ואח'
בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

בעניין: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד יאיר הלר

נגד

1. מחמוד זינב

ע"י ב"כ עו"ד כץ בשם עו"ד דגה יוסף

2. מחמד אבו חסירה - הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד פרץ יצחק

הכרעת דין

פתח דבר

1. בהתאם לסיפא לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ) אודיע
כבר עתה כי החלטתי לזכות את הנאשמים מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, מחמת הספק הסביר.

כללי

2. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות פגיעה בשמורת טבע, עבירה לפי סעיפים 30(ד) ו-
57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, גנים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק") +
תקנה 2 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות) התשל"ט - 1979 (להלן: "התקנות") בנסיבות סעיף 29
לחוק העונשין התשל"ז - 1997 (להלן: "חוק העונשין"), ביצוע עבירת הכנסת חומר זר לצורך דיג בשמורה לפי
תקנה 4(ב) לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, וכן ביצוע עבירת אי ציות להוראות
הרשות לפי תקנה 15 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

3. בכתב האישום נטען כי ביום 27/05/15 בשעה שאיננה ידועה במדויק למאשימה, ולכל הפחות בשעה 06:05, בשטח
שמורת הטבע חולות ניצנים, עסקו הנאשמים בצוותא חדא בדיג מכלי שיט באמצעות רשת הקפה במרחק של כ- 70
מטר מקו החוף.

הנאשמים עשו כן למרות שילוט האוסר דיג לכל סוגיו בשמורה.

למחרת, כשזוהה כלי השיט ליד המרינה באשדוד על ידי פקחי רשות שמורות הטבע, החלו הנאשמים לנוס מהמקום עד שנעצרו באזור ראשון לציון.

מענה לכתב האישום

4. ביום 22/02/18 הנאשמים כפרו באמצעות באי כוחם בעובדות כתב האישום.

לטענתם, הם מחזיקים ברישיון דיג כחוק, ובמועד הרלבנטי לכתב האישום אכן עסקו בדיג - אך לא בשטח שמורת הטבע, אלא מחוצה לה. עוד טענו הנאשמים לטעות בזיהוי של כלי השיט.

ניתוח הראיות

5. בין הצדדים לא הייתה מחלוקת באשר לתחום שמורת הטבע בים וכן לאיסור הקיים על דיג בשטח זה, כמו גם ידיעת הנאשמים על קיומה של השמורה והאיסור לעסוק בדיג בתחומה.

עוד לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי ביום האירוע, כפי שמופיע בכתב האישום, עסקו הנאשמים בדיג, כי הסירה שפרטיה מופיעים בעובדות כתב האישום היא הסירה בה עושים הנאשמים שימוש לשם ביצוע הדיג, וכן שהפקח אלכסיי גלעדי נכח לבדו ברכב במשמרת בזמן האירוע.

כאמור, עיקר המחלוקת הראייתית נגעה לזיהוי הסירה שנצפתה בשמורת הטבע ומעשיה בשמורה.

6. ראיות התביעה להוכחת עובדות כתב האישום התבססו על עדות יחידה של **ע"ת 1, הפקח אלכסיי גלעדי (להלן: "הפקח")**.

אומר כבר עתה כי לאור תמיהות, תהיות וסתירות רבות בעדותו של הפקח, ולאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מעדותו, על אף היותו פקח מנוסה ובעל ידע בתחום ההתמחות הרלבנטי לענייננו, אני סבורה כי במקרה דנן לא ניתן לבסס הרשעת הנאשמים על עדותו היחידה של פקח זה.

כעת אפנה לפירוט הקשיים הרבים בעדות הפקח.

זיהוי הסירה ושמירת קשר עין

7. בעדותו תיאר כי ביום האירוע, 27/05/15, זיהה כלי שיט בשטח השמורה העוסק בדיג בשיטת הקפה, קרי ראה תצפיתן שעומד על החרטום של הסירה, אך לא ראה מספר הסירה (**עמוד 9 שורות 20-24**). משזיהה הדבר, החל

נוסע צפונה אחר הסירה "עד שהדייגים ביצעו הקפה אבל מחוץ לשמורת הטבע" (עמוד 10 שורה 2). לטענתו, כל הדרך היה בקשר עין רצוף עם הסירה, וכאשר זו נעצרה - תיעד אותה (עמוד 10 שורות 3-5 וכן תמונות שסומנו ת/5). עוד הבהיר כי היה מאחורי הסירה לאורך כל הדרך ובמרחק של כ- 500 מטר ממנה בקו אלכסוני (עמוד 10 שורות 7-9).

עדותיו בעניין זה עולה בקנה אחד אף עם דו"ח הפעולה שכתב ביום האירוע (נ/2).

הפקח ידע כי שמירת קשר העין הרצוף הוא חלק מהותי בזיהוי הסירה שכן בתוך שמורת הטבע לא זוהתה הסירה לפי מספרה אלא רק בהגיעה סמוך למרינה באשדוד. בשל כך, הקפיד להדגיש את קשר העין הרצוף הן בדו"ח והן בעדותו. על אף האמור לא חשף הפקח, עד חקירתו הנגדית, את ניתוק קשר העין בהגיעו לחוף הנפרד, המצוי בצמוד למקום בו צולמה הסירה.

לא זו אף זו, בחקירתו הנגדית הראשונה, עת הוברר לראשונה כי במהלך המעקב אחר הסירה היה עליו לעבור דרך גדר בחוף הנפרד, טען הפקח כי נסע דרך שער בגדר המקיפה את החוף וניתוק קשר העין ארך לכל היותר "חצי שניה" (עמוד 17 שורה 10).

גרסתו זו לא עולה בקנה אחד עם תיעוד החוף הנפרד כפי שעולה מתמונה שהוגשה על ידי ההגנה (נ/5). הפקח אומנם טען כי יתכן ולא מדובר בתיעוד מדויק של החוף הנפרד מיום האירוע, שכן זכר צבע גדר שונה מזו המופיעה בתמונה, אך אישר כי עצם הגידור המתועד מתאים לתוואי החוף הנפרד, ואף ציין כי השער התפעולי דרכו עבר מצוי מזרחית לגדר שבתמונה, סמוך לסוכת המצילים (עמוד 48 שורות 8-12).

ודוק, תיעוד הגדר שהוגשה על ידי ההגנה נושאת תאריך 22/05/15, דהיינו ימים ספורים לפני האירוע. העובדה כי אין תיעוד של המקום מיום האירוע רובצת לפתחו של הפקח, אשר הסתיר נוכחות החוף הנפרד בדרכו ואף לא תיעד המקום ביום האירוע.

כפי שניתן לראות מהתמונות המופיעות בנ/5, אותה גדר היא גדר שהוצבה על מנת לחצוץ בין החוף הנפרד ליתר החופים. הגדר מתחילה בקו המים ונמשכת לאורך מספר מטרים לכיוון מזרח. כשאלה פני הדברים, ברי כי עת היה צריך הפקח לנסוע מקו החוף עליו נסע אחר הסירה, כמפורט בת/2, אל השער התפעולי - היה עליו לנהוג לכיוון מזרח, ובכך למעשה לנסוע כשגבו מופנה לים.

מדוע בחר הפקח להסתיר פרק זמן זה בו ניתק קשר העין עם הסירה הן בדו"ח הפעולה שלו, הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית?!

לא זו אף זו, עת תיעד הפקח את מסלול נסיעתו דרך החוף הנפרד במסמך ת/2 הוא סימן מסלול נסיעה כאילו נסע ישר אף בחוף הנפרד, דבר שאינו עולה, כאמור, בקנה אחד עם הממצאים שהוצגו בפניו בחקירתו הנגדית.

כשאלה פני הדברים, ישנו קושי ממשי לסמוך על עדות הפקח שבנושא כל כך מהותי בחר להסתיר את ניתוק קשר העין במהלך נסיעתו לאחר הסירה. משכך, גם לא ניתן לקבל הסבריו, שניתנו רק בסיום חקירתו הנגדית הנוספת ולפיהם קשר העין נותק לפרק זמן כה קצר שלא אפשר לסירה לחצות את קו המרינה צפונה, עד חידוש קשר העין **(עמוד 49 שורות 9-12)**.

לא זו אף זו, בחקירתו הנגדית אישר הפקח כי הסירה שתיעד היא סירה ששהתה פרק זמן מסוים כבר במרינה שכן מנוע הסירה כבר היה מורם ולא היה קצף גלים, ולשאלה כמה זמן שהה במקום עד שצילם השיב כי **"עד שהם התחילו לאסוף את הרשת" (עמוד 18 שורות 1-7)**. מהסבר הפקח עצמו עולה כי פעולות הדיג בהקפה דורשת איתור הדגים, הטלת הרשת ואיסופו. דהיינו, פעולות שבדאי לא אורכות דקות ספורות. הנאשם 1 העריך בחקירתו כי פעולות אלה אורכות לכל הפחות שעה **(עמוד 44 שורות 13-15)**.

לכאורה, אם עדות הפקח אכן מתארת נכונה את שאירע, משהגיע למרינה אשדוד וזיהה הסירה, הוא שהה בשטח זמן לא מבוטל עד אשר צילם את הסירה.

עדות זו לא עולה בקנה אחד עם מידע שהטיח הפקח עצמו בפני הנאשם 1 בחקירתו יום לאחר האירוע. מחקירת נאשם 1 עולה כי התמונות שתיעדו הסירה דרומית למרינה באשדוד צולמו כעשרים וחמש דקות בלבד מהרגע בו זיהה הפקח את סירת הדייגים בשמורת הטבע **(ת/6 עמ' 4 שורות 37-39)**. דהיינו, בהתחשב בזמן הנסיעה משמורת הטבע למרינה באשדוד, תוך פרק זמן קצר ביותר מהגעת הפקח למרינה - תיעד הפקח את הסירה.

תמונות המשקפות סירה הנמצאת במצב המתואר לעיל לא תואמות את פרק הזמן אשר הציג הפקח בחקירתו, וסתירה זו מעלה ספק באשר לזהות הסירה אשר תועדה בתמונות.

אם כך הם פני הדברים והפקח תיעד סירת הדייגים זמן קצר לאחר הגעתו למקום, הסבריו בעדותו בבית המשפט כי שהה פרק זמן ממושך עד תיעוד הסירה לא עולה בקנה אחד עם עדותו כי לכאורה תיעד סירה שהגיעה זמן קצר לפני כן בשיט משמורת הטבע המצויה כשני קילומטרים דרומית למקום.

הספק ולפיו הפקח תיעד סירת דייגים ששהתה במקום ועסקה בדיג במקום מותר ולא את סירת הדייגים שראה בשמורת הטבע אף מתחזק לאור העובדה כי הפקח אישר שבתקופה בה תיעד הסירה היא תקופה בה עוסקים דייגים רבים בדיג בשיטת הקפה באזור זה **(עמוד 25 שורות 1-2)**.

משכך, וכאמור לעיל, קיים קושי בקביעת ממצא עובדתי על בסיס עדות הפקח כי הסירה שראה בתוך שטח השמורה היא הסירה שתיעד מאוחר יותר. לא זו אף זו, קיים ספק האם אכן מדובר באותה סירה.

8. בעדותו של הפקח בבית המשפט טען כי יום למחרת אירוע הדייג, יצא להפלגה בסירה יחד עם ערוץ 2 ופקח נוסף, מר ליעד כהן. באותה הפלגה, זיהה את סירת הנאשמים "**מחוך לשמורה באותו יום והסירה התחילה לברוח צפונה תוך כדי שאני מנסה להפעיל את כל האמצעים שיש בסירה מערכת כריזה וצופר אבל הסירה המשיכה בהפלגה מהירה צפונה**" (עמוד 12 שורות 17-19).

עיון בדו"ח פעולה שכתב הפקח ביום האירוע (נ/3) מעלה כי כשהחל הפקח להפליג לכיוון סירת הנאשמים, הדייגים החלו לברוח לכיוון צפון. הא ותו לא. לא דווח על כריזה, צופר, או כל הזדהות כאנשי איכפה הדורשים מהדייגים לעצור.

כיצד זכר הפקח כי הפעיל כל אמצעי שעומד לרשותו לאחר 3 שנים כשהדבר לא בא לידי ביטוי בדו"ח שתיעד הפעולות בסמוך לקרות האירוע?

התהייה אף מתחדדת מעיון בעדותו של הפקח הנוסף ליעד כהן, **ע"ת 4**, שבבית המשפט, בחקירתו הנגדית העיד כי "**הגענו למקום המדובר, אכן ראינו את הסירה שם, אני לא זוכר עם אלכס קרא לה לעצור אבל אני זוכר שהיא החלה בשיט צפונה..**" (עמוד 29 18-19). גם כאן, הפקח ליעד כהן, עת תיעד האירוע בדוח הפעולה ביום האירוע (נ/4), לא ציין הזדהות, כריזה או כל אמצעי זיהוי אחר שנעשה בו שימוש על ידי הפקחים.

לא זו אף זו, שוטר השיטור הימי **רס"ב מוטי שדה, ע"ת 2**, שערכב את הסירה באזור ראשון לציון, הבהיר כי לא היה צריך להפעיל פעולות איכפה כשוטר כדי לגרום לסירה של החשודים לעצור (עמוד 27 שורה 3), לא זכר שהיה כל מרדף של סירת הרשות אחר סירת הדייגים ואף ציין כי "**אני חושב שהרט"ג היו במרחק גדול יחסית מהסירה של החשודים, הם הגיעו זמן מה אחרי שעצרנו אותם**" (עמוד 26 שורות 26-27).

לא נעלמה מעיני העובדה כי לאחר עיכוב הסירה, עת ביקש השוטר לעכב את נאשם 1 ולהעבירו לסירה המשטרתית זה סרב והשוטר נאלץ להודיע לו על מעצרו (ת/8) אלא שאין בכך כדי לרפא הפגמים הרבים והסתירות המהותיות באשר לתחילת האירוע. יתכן והיה בכך כדי לחזק את גרסת הפקחים לו הייתה עדותם מהימנה וקוהרנטית.

למעלה מן הצורך אציין כי לאור העדר תיעוד של כריזה, הודעה או הזדהות של הפקחים כלפי סירת הדייגים, בשים לב למרחק שהיה בין סירת הרשות לסירת הדייגים, גם לו הייתה עדות הפקחים מהימנה, קשה לראות כיצד ניתן להוכיח כי הדייגים ידעו כלל שהם נדרשים לעצור.

תיעוד האירוע

9. כאמור, ראיות התביעה התבססו אך על עדות הפקח. מעבר לקושי המשמעותי שפורט לעיל הפוגע במהימנות גרסתו של הפקח, עיון בחומר החקירה אף מעלה כי קיים בלבול בתיעוד האירוע על ידי הפקח בכל הנוגע למועד קרות האירועים. בלבול זה, מקשה עד מאוד לבסס קביעות עובדתיות על בסיס עדותו היחידה של הפקח, ואפרט:

הפקח רשם דו"ח פעולה על האירוע ובסמוך לו (נ/2). עיון בדו"ח זה מעלה כי הן בפרטי האירוע, הן בתיאור האירוע והן

בתאריך כתיבת הדו"ח ציין הפקח כי האירוע אירע ביום 26/05/15.

תאריך דומה ציין הפקח על גבי התמונות שצילם **(ת/4 ו- ת/5)**. לעומת זאת, במפה שהנפיק הפקח לצורך תיעוד מיקומו עת זיהה הסירה בשמורה **(ת/1)** צוין כי תאריך העבירה הוא 27/05/19. זאת בשונה מהתאריך שציין על גבי תצלום אוויר **(ת/2)** בו צוין כי יום האירוע הוא 26/05/15.

רק ביום 06/04/16, בנסיבות שהפקח לא ידע להסביר **(עמוד 23 שורות 11-12)** כתב הפקח דוח הבהרה בעניין תאריך האירוע **(נ/1)**, ולפיו **"התאריך שנרשם על דוח הפעולה של ה- 27/5/15 הוא לא נכון וכי תאריך האירוע הוא 28/5/15. בנוסף תאריך האירוע על גבי מפת הנקודה הוא 27/5/15 התאריך שבו היה האירוע זה 28/5/15 ולא כפי שצינתי על גבי המפה. כמו כן בדוח הפעולה שנכתב על ידי בתאריך 26/5/15 התאריך הנכון הוא 27/5/15"**.

מיותר לציין כי במסמך זה לא התייחס הפקח לתאריכי האירועים שנכתבו על ידו על גבי התמונות ותצלום האוויר, כך שלכאורה מוצגים אלה תיעודו אירוע מיום שקדם לאירוע זה. גם אם אניח כי תיקון התאריך בדו"ח הפעולה משפיע על תיקון התאריך ביתר המוצגים, לא ברור לי התיקון לגבי מפת הנקודה **(ת/1)**.

ברי כי "מפת הנקודה" שאליה התייחס הפקח היא מוצג **ת/1** הנושא את התאריך 27/5/15. מפה זו מתעדת נקודה על חוף הים ולא בתוך המים, והפקח אף העיד בהקשר ליום האירוע בו נצפו הדייגים מבצעים פעולת הדיג כי היא מתעדת את הנקודה בה הוא ראה את הדייגים בתוך שמורת הטבע **(עמוד 10 שורות 16-17)**. אם אכן כך הדבר, מדוע כתב הפקח בדוח ההבהרה כי **"התאריך שבו היה האירוע זה 28/5/15 ולא כפי שצינתי במפה"**? הרי לפי דוח ההבהרה, אירוע הזיהוי בתוך שמורת הטבע התרחש ביום 27/05/15, כפי שנכתב על גבי המפה מלכתחילה.

דו"ח הפעולה שנכתב יום למחרת האירוע, היום בו עוכבו החשודים לחקירה **(נ/3)** נושא תאריך אירוע 27/5/15. לכאורה, 2 הדוחות נכתבו יום אחרי יום, כשבכל אחד מהדוחות מילא הפקח את תאריך אותו היום ואף על פי כן הטעות הנגררת נמשכה גם לדו"ח שביום שאחרי.

הפקח אומנם פתח עדותו בבית המשפט בהבהרה כי יום האירוע הוא 27/5/15, אך האם בחלוף 3 שנים מיום האירוע, כשהפקח מבסס עדותו על חומר הראיות שנאסף בסמוך לאירוע, כשקיימת חוסר בהירות מהו באמת יום האירוע, ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים על בסיס עדות יחידה זו?! מסופקני.

אם לא די באמור, ביום למחרת האירוע, היום בו עוכבו הנאשמים לחקירה, פעל הפקח בסירה יחד עם פקח נוסף, מר ליעד כהן.

לכאורה, לפי דו"ח ההבהרה של הפקח, החשודים עוכבו לחקירה ביום 28/5/15. אלא שאותה טעות בתאריכים שטעה בהם הפקח, טעה בהם באורח פלא גם הפקח ליעד כהן, שכן בדו"ח הפעולה שלו ציין כי תאריך האירוע בו הוא השתתף הוא 27/5/15 **(נ/4)**.

תשובתו המיתממת של הפקח בעניין זה (**עמוד 23 שורה 15**) והסבריו של מר ליעד כהן שהתעקש כי את דוחות הפעולה כל אחד רושם לבדו (**עמוד 31 שורה 18-19**), רחוקים מלהניח את דעתו של בית המשפט ומקשים על בית המשפט לבסס ממצאים על עדויות אלה.

התנהלות החקירה

10. בחקירת אירוע זה קיימת התנהלות חקירתית בעייתית שמשליכה אף היא על יכולת בית המשפט לסמוך באופן מלא על ראיות התביעה.

בחקירתו הנגדית של הפקח עלה כי ביום למחרת האירוע, בו עוכבו החשודים לחקירה, תועדה הפעילות במצלמות טלוויזיה, שכן הוכנה כתבה ששודרה במאקו.

צפייה באותה כתבה מעלה כי זיהוי הנאשמים בשטח והמרדף תועד במצלמות. עוד עולה כי הכתבה הציגה רק חלק מהאירוע שנערך לקראת הכנת הכתבה.

כשישנה מחלוקת עובדתית בין הצדדים, שעלתה כבר בשלב חקירת הנאשמים, כאשר ברור לגורמי החקירה כי אין ראיות נוספות לחיזוק גרסתם של הפקחים, מדוע לא פנו בבקשה לקבל תיעוד האירוע?

אכן מדובר בתיעוד שלא בוצע על ידי רשות שמורת הטבע והגנים והוא איננו מצוי בידם, ויש צורך בפניה לגורם אחר שאצלו קיים התיעוד, אך פניה לקבלת תיעוד מגורמים אזרחיים כאלה ואחרים נעשית על בסיס יומי בפעולות חקירה שונות ונראה כי הצגת תיעוד ויזואלי לאירוע היה יכול חזק או להפריך את גרסת הפקחים.

משבחרה המאשימה שלא להציג תיעוד זה, החלטה זו פועלת לחובתה.

11. באירוע זה נחקרו הנאשמים יום לאחר האירוע, לאחר שעוכבו לחקירה על ידי משטרת ישראל. החקירה לא בוצעה בשטח, ביום האירוע, ולא נראה כי הייתה כל בהילות לחקור החשודים שבאותו השלב זהותם הייתה ידועה. כשאלה פני הדברים, לא ברור לי מדוע הפקח, שהוא עד הראיה היחיד לאירוע, היה גם זה שחקר הנאשמים.

השאלה מתחדדת בשים לב לעובדה כי יחד עמו שהה במקום פקח נוסף שלא היה עד ראיה לאירוע הדיג עצמו.

לא בכדי ככלל ישנה הפרדה בין גורמי הביטחון והסיוע לבין גורמי החקירה במשטרת ישראל. הדבר מבטיח חקירה אובייקטיבית ומקצועית, ואף מקטין חשש לשיבוש ראיות על דרך חשיפת עד ראיה לגרסת חשוד. טוב תעשה הרשות אם גם היא תפעל כך שכללל כאשר חשוד נחקר תחת אזהרה בחקירה מסודרת הדבר לא יעשה על ידי עד הראיה לאירוע.

קיימות עוד תהיות באשר להתנהלות החקירה, שאילולא הקושי במהימנות הפקח לא היו בהן כדי להשליך על קביעות בתיק זה, ועל כן אתיחס אליהן בקצרה בלבד:

א. בדיון עלה כי הנאשם 1 סירב לחתום על החקירה כיוון שאיננו קורא עברית. ברי, כי יש לוודא כי נחקר לא רק מבין

השפה אלא גם קורא אותה, שכן אחרת, במקרים בהם קיימת מחלוקת באשר לתוכן העדות, ישנו קושי להתבסס על אישור הנחקר את החקירה. כיוון שבמקרה דנן לא הייתה מחלוקת על התוכן, אין בדבר כדי להשפיע.

ב. מעדותו של הפקח ליעד כהן עולה כי אף הוא תיעד האירוע בו לקח חלק, אלא שתמונות אלה לא נמצאו. ברי, שכל פעולת חקירה שמבוצעת חייבת להיות מתועדת ותוצריה חייבים להיות בתיק החקירה טרם הגשת כתב האישום.

ניתן לסכם ולומר כי תהיות וקשיים לא מבוטלים לא מאפשרים לבית המשפט לסמוך הכרעת דינו על עדות הפקח.

12. גרסת הנאשמים

מעבר לאמור, אל מול הגרסה של עד התביעה, ניתן לומר כי גרסת הנאשמים הייתה עקבית וסדורה מרגע חקירתם ביום מעצרים ועד לסיום החקירה הנגדית בבית המשפט.

גרסת הנאשם 1 בחקירתו היא כי "אתמול יצאנו מנמל יפו, הגענו עד אשדוד, לנמל אשדוד. משם חזרה שזה השטח שדגנו בו" (ת/6 שורות 4-5). כשהטיח בפניו הפקח כי ראה אותו דג בשטח שמורת הטבע ענה "אין סיכוי. ... שתראה את הסירה הזאת שמספרה 36837 שהיא כחולה בשטח שאסור לה להיות בו לדייג... יש לי לומר שאתה לא טועה אלא הוזה" (ת/6 שורות 19-21 ושורה 29). הנאשם 1 מסר גרסה דומה גם בעדותו בבית המשפט ועמד על גרסתו גם בחקירה נגדית (עמוד 43 שורות 11-15).

גרסת הנאשם 2 אף היא הייתה כי ביום האירוע הדרימו לכל היותר "עד אשדוד.. אחרי הקיר של אשדוד..". (ת/7 שורות 16-18). משהטיח בפניו הפקח כי ראה אותו בשטח שמורת הטבע ענה הנאשם 2 כי "אני לא הייתי שם" (ת/7 שורה 41).

גרסה דומה מסר הנאשם 2 בחקירתו הראשית ואף בחקירתו הנגדית (עמוד 39 שורה 13 וכן עמוד 40 שורה 5).

סוף דבר

13. כשאלה פני הדברים, משנמצא כי עדות הפקח, שהיא עדות יחידה, היא כזו שאין לקבוע על פיה כל ממצא עובדתי, וזאת בין היתר לאור הבלבול לעניין מועד התרחשות האירועים ולעניין זהות הסירה אשר תועדה, לא עמדה המאשימה בנטל הבאת הראיות ואני מורה על זיכוי הנאשמים מחמת הספק הסביר.

14. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י' טבת תש"פ, 7 בינואר 2020, במעמד הצדדים